

saama, sel wiisil kuida ma ollen jubba n'm-
metand, sest se (Sternanis) on wägga
hea seks, et nemmad perred heitwad.

Rust se tulles, et monni pu saggeminne hei-
dab, kui teine?

Se tulles sest, et se pu, kes saggedaste
heidab terwe on; et emma priske ning roh-
keste munnend on.

Mis siis tähhele panna, kui linnud perred
heitwad?

Et perre ei lähhe jälle omma wanna pu
sisse taggasi; et ta ei lähhe hopis ärra;
ning kui ennam perret on, et nemmad ei
saa seggaseks.

Rust se tunnukse, et perre tahhab jälle tag-
gasi minna?

Kui need linnud wägga laiale lendwad,
siis on se üks märk, et emma ei olle nen-
de seas. Se samma on nüüd wanna pu
sisse järrele jänud, ehk on nõdrusse pärrast
maa peäl mahha langend; Sepärrast pe-
ab

ab emma järrele waadetud saama. On
ta mahhalangend, siis pannakse ta pisso-
kesse puri sisse ja warwad puri al; pista
pu sisse üles ja wata siis kuida nemmad
järrele ladduwad.

Kui agga emma ei olle leida, mis siis tehha?

Siis peab wanna pu kinni mattetud,
sest kohast ärratõsterud ja üks teine tühi
pu jälle assemele pantud saama. Kui need
linnud taggasi tulleswad, siis nemmad
lähtwad keik senna sisse. Kui nüüd ar-
watakse, et keik sees on, siis pu pannakse
ka kinni, tõstetakse ärra ja wanna pu saab
palgale pantud. Wannast puust saab
üks kerjekenne wäljaleikatud, kus nähha-
se emmapoig olleswad, siis nemmad andu-
wad ennesele emma wälja, kui se heästi
saab sisse pantud. Teised puud, kes wäg-
ga liggi on, pearwad ka kinni lattetud saa-
ma, muido andwad need linnud ennast
lailale.